



“N’hi ha que han viscut molt bé a l’oposició”

Des del febrer, l’advocat, professor universitari i activista Antonio Montiel és el secretari general de Podem al País Valencià. Ara, a més, opta a la presidència de la Generalitat. Està convençut que superarà la resta de forces de l’oposició.

Senyor Montiel, li telefona el CIS i li demana que se situe entre el 0, que és l’extrema esquerra, i el 10, que és l’extrema dreta. Què diu?

—La meua trajectòria política està molt vinculada a l’esquerra.

—**En quin número s’autobicaria?**

—No us en diré cap. Els politòlegs asseguren que les enquestes d’autobicació ideològica són molt falses.

—**En qualsevol cas, està tan a l’esquerra com Esquerra Unida?**

—He fet moltes coses amb ells, amb

la Unitat del Poble Valencià, amb el Bloc quan Pere Mayor impulsava “la tercera via”, amb molts col·lectius socials... Però mai no he militat a cap formació.

—**La tercera via no era esquerrana, precisament.**

—No gens. De fet, va venir a explicar-la [Carles] Campuzano, de CiU.

—**El PSPV-PSOE és d’esquerres?**

—Ideològicament s’ubica a l’esquerra, però en general, la seua pràctica política a la majoria de llocs contradiu això.

—**Hi té molts amics, al PSPV?**

—No tants, no. Quan he treballat amb col·lectius socials, el PSPV no hi ha estat a prop. Recorde que l’any 2001, durant la Fira del Llibre, vam demanar-li a Joan Lerna la seua signatura per la ILP en defensa de l’horta i ens la va negar.

—**Va coincidir amb els futurs fundadors de Podem al Centre d’Estudis Polítics i Socials (CEPS), de València.**

—Vaig entrar-hi cap al 1995. Hi predominaven els professors universitaris, però en el meu cas aportava la meua experiència de gestió pública a l’administració. De fet, vaig elaborar un programa de participació política a la Comunitat Valenciana, que fou finançat pel Ministeri i va tenir un cert èxit.

—**Quan coneix Pablo Iglesias?**

—Més tard, quan ja estic a punt d’eixir-ne. Com una altra gent, va incorporar-se per tal de dur a terme projectes concrets a l’Amèrica Llatina.

—**Vostè hi ha estat, amb el CEPS?**

—Mai. Vaig ser a l'Equador en un projecte de la Universitat de València, dirigint un màster sobre participació política, moviments socials i gestió pública. A més, he estat en uns altres països com a observador internacional acreditat.

—**El 15 de desembre del 2014 vostè va defensar a les Corts, com a persona consensuada pels grups de l'oposició, la ILP per una nova RTVV. Iglesias ja li havia ofert d'entrar a Podem?**

—Feia temps que conversava amb moltes forces. Era un polític sense partit que tenia una bona relació amb diverses formacions i que encara no havia pres la decisió definitiva d'entrar a Podem. Fins i tot sonava el meu nom per formar part de les llistes de Compromís.

—**Li hauria agradat?**

—Vivim moments decisius i calia fer un pas endavant. N'estic fart, dels "Adéu PP" i dels "Ja en tenim prou". He participat en totes aquestes campanyes i la frustració posterior sempre ha estat gran.

—**Per què va decidir de no optar a les primàries de Compromís?**

—Vaig detectar que el sistema escollit no afavoria la incorporació d'independents, era una arquitectura asimètrica molt complexa. A més, alguna gent de Compromís, amics meus, van dir-me que jo era massa poc nacionalista, per formar-ne part. Potser sí, no ho sé... No em faig anàlisis d'RH nacionalista.

—**Vostè va garantir que Podem faria "unes primàries de veritat, no com les de Compromís".**

—Això fou a Sollana, en un acte intern de partit. Un candidat alternatiu va registrar-lo i, tret de context, feia l'efecte que nosaltres inventàriem la pólvora.

—**Les primàries de Compromís tenien quotes partidàries, però les de Podem tenien candidat oficialista i la llista de membres que havien d'acompanyar-lo. Malgrat tractar-se de llistes obertes, les altres candidatures tenien ben poques opcions, com així ha estat.**

—Jo proposava una llista i li donava un ordre, sí.

—**La candidatura, anomenada Clar que Podem, va rebre el suport explícit d'Iglesias. És normal, això?**

—Això va passar en el procés d'elecció del secretari general i de la resta de la direcció. Pablo Iglesias i Íñigo Errejón van donar-nos suport, així com Teresa Rodríguez, la candidata andalusa, va demanar el vot per José María Copete, que

encapçalava la llista Entre tots Podem. He de dir-li que fins i tot a mi em va sorprendre que Errejón —en l'acte públic que vam celebrar al teatre Olympia— diguera que érem el futur Govern valencià.

—**És normal que els dos grans referents estatals del partit es decantaren explícitament per un candidat?**

—Açò no és l'Església catòlica, sinó un partit polític.

—**Mai no hem vist Rodríguez Zapatero, Pérez Rubalcaba ni José Blanco en un míting de suport a Jorge Alarte en detriment de Ximo Puig.**

—El PSPV és un mal exemple. Tota la vida hem assistit als pactes entre barons als seus congressos.

—**Sí, però cap secretari o vice-secretari estatal no ha fet campanya explícita per un candidat en concret.**

—Trobe que és absolutament legítim que, dins d'una mateixa organització, la gent done suport a qui considera oportú.

—**La direcció estatal de Podem és la de tota la formació o la d'alguns?**

—És la direcció de tots.

—**José María Copete pot sentir-se representat per la direcció estatal?**

—Per què no hauria de ser així?

—**Per la parcialitat que ha exhibit.**

—Enric Morera va donar suport a Mónica Oltra i van arreglar-ho perquè hi haguera una tria diferenciada que evitara l'enfrontament entre ells. Fou una solució de Compromís bastant intel·ligent.

—**No hi té res a veure.**

—Mire, la mostra de suport no s'ha fet d'amagat al *hall* d'un hotel o al reservat del Palau de Congressos, sinó amb total naturalitat. Amb transparència.

—**Aquest és el problema. Com pot sentir-se Copete quan la vespra de les primàries Errejón demana als inscrits de Podem que el voten a vostè?**

—Igual com puc sentir-me jo quan Teresa Rodríguez demana el vot per ell.

—**Diria que el comportament de la direcció estatal de Podem a les primàries valencianes ha estat exemplar?**

"L'única exigència és que no continue governant qui ens ha dut a la crisi econòmica i moral"

—Ha estat un comportament normal.

—**Millorable?**

—És clar que sí.

—**Per què no va optar per la integració, tal com li va suggerir Copete?**

—Va dir-me que representaven el 35% de Podem i que allò més democràtic era tenir-los en compte. Jo li vaig respondre que no era més democràtic fer una barreja i que ells votaren la llista en bloc. Com són llistes obertes, cadascú pot votar a qui vol. Si no, era com imposar quotes.

—**Compromís té quotes, Esquerra Unida cedeix espai a les minories i al PSPV, diputats crítics amb Puig continuaran a l'hemicicle. A Podem, per contra, la candidatura Clar que Podem copa tots els escons a les Corts.**

—Si la persona de la nostra candidatura que ha obtingut menys vots n'ha tret un fum més que no la més votada d'una altra candidatura, què li hem de fer?

—**Molestos per tot plegat, els crítics van votar membres de la vostra llista que estaven lluny dels llocs d'eixida i que ara, gràcies al seu suport, hi són al davant. Hi ha hagut pressions perquè alguns renunciaren en favor dels candidats que vostè havia situat abans?**

—No.

—**A Antonio Estañ, número 2 per Alacant, l'han convidat a anar de 6?**

—No. El que passa és que hi havia gent que no tenia en la seua agenda vital el fet de ser diputat, va dir que hi renunciaven i ara ha fet marxa enrere.

—**Podem País Valencià ara és Podem/Podemos. Quan ho tindran clar?**

—Nosaltres no tenim estructura federal, però la secretària de plurinacionalitat, Gemma Ubasart, ja treballa per veure com ho resol. De moment, no tenim una personalitat jurídica pròpia.

—**Vostè té cap preferència?**

—De tant de treballar a l'administració, se m'ha quedat la denominació de Comunitat Valenciana, però em sent còmode amb la de País Valencià.

—**Quan l'assemblea ciutadana haja de decidir-ho, votarà per Comunitat?**

—No ho sé, no ho sé. M'agradaria que aquestes qüestions pogueren plantejar-se sense trinxeres ideològiques.

—**Què li ha semblat la foto d'Iglesias amb el rei Felip VI?**

—Curiosa, un colp d'efecte.

—**Amb efecte bumerang?**

—De vegades els colps d'efecte provoquen aquest efecte que diu vostè, però



EVA MAÑEZ

si s'ha fet aquesta foto, és per alguna intenció en concret, i una part de gràcia sí que té.

—Què li ha semblat la feina opositora dels últims 20 anys a les Corts valencianes?

—El PSPV va quedar noquejat després de la pèrdua del Govern, el 1995, i va haver-hi errades estratègiques com l'aprovació de la llei de caixes d'estalvi amb el PP. Compromís i Esquerra Unida han arribat allà on el PSPV no ho feia.

—Entre d'altres, els socialistes han denunciat Francisco Camps, Rafael Blasco o Milagrosa Martínez, que han acabat dimittint.

—N'hi ha que han viscut molt bé a l'oposició, més dedicats a les seues qüestions internes que no a unes altres.

—Si Antonio Montiel fóra president de la Generalitat, quina primera mesura de govern li agradaria prendre?

—El tema dels desnonaments clama al cel, és una competència estatal però podríem aturar-los indirectament: no hem d'oblidar que la Generalitat és la primera empresa de la Comunitat, amb 128.000 treballadors. I un acte de desgreu a les Corts a les víctimes del metro, que és un cas de dignitat humana. Escolte, és que ací hem patit molt! Personalment, també veig necessari un pacte sobre l'agricultura, el paisatge i el medi ambient.

—Cal revertir els concerts educatius i les concessions sanitàries?

—Les concessions sanitàries, sí. Si no m'enganye, la de la Ribera s'acaba d'ací a dos o tres anys. I les resonàncies magnètiques ja fa temps que sovint es fan a centres privats. Pel que fa als concerts educatius, no tenim prou oferta pública, i fins que executem nous col·legis, caldrà analitzar a fons cada cas. Més enllà dels centres religiosos, n'hi ha de laics i fins i tot de cooperatius, alguns dels quals han fet una gran feina en favor de la llengua i de la renovació pedagògica.

—Amb quins diners faran nous centres, tenint 36.000 milions de deute?

—Caldrà renegociar-lo, reclamar el deute històric i exigir un nou finançament. No podem acumular 2.000 milions anuals d'infrafinançament. I és clar, recuperar l'impost de successions per a les grans fortunes.

—I si el Govern de l'Estat s'hi nega o no satisfà del tot les expectatives?

—Hi haurà uns mesos entre la constitució del nou Govern valencià i del nou Govern estatal. En aquest temps, haurem de practicar una economia de guerra i teixir els acords necessaris amb vista a la reforma del nou sistema de finançament. No hem de perdre aquest temps preciós, perquè si no, correm el risc de plantar-nos al març del 2016 sense els deures fets.

—Iglesias pagaria el deute històric?

—La predisposició és favorable. Ahir mateix m'ho va fer saber Íñigo Errejón.

—L'Estat tampoc no està per llançar coets, a nivell econòmic.

—Cap de nosaltres no ha tingut mai responsabilitats de govern, tenim un coneixement limitat de l'estructura de l'Estat, però les evidències són les que són: l'empobriment del ciutadà valencià respecte a l'espanyol mitjà és molt clar. La unanimitat, la tenim garantida.

—Ciutadans els fa mal a vostès?

—És una operació de màrqueting. Ha eixit de Catalunya al territori nacional com a franquícia del PP, per contrarestar Podem. Ells defensen els interessos de l'Ibex 35, amb mesures com els *mini-jobs*, i nosaltres, els dels desnonats.

—Podem faria president un candidat amb menys escons que Podem?

—Jo no ho veuria lògic, però ho haurà de decidir l'assemblea ciutadana. En tot cas, jo no ho veuria lògic.

—A Andalusia Podem dubta donar suport al PSOE, que porta més de 30 anys al poder. Al País Valencià, on el PP ja n'acumula 20, Puig no comptarà amb el seu vot per a la investidura?

—Em costa de creure que el PSPV actual estiga en condicions de ser la segona força a les eleccions i que estiga en condicions de liderar el canvi. No és un vot útil, a hores d'ara.

—No faria Puig president, doncs.

—Faria allò que diguera l'assemblea ciutadana, després d'un seguit d'actes oberts. Seria una decisió transcendental.

—Si l'assemblea vota no i això permet que continue governant el PP...

—L'única exigència que tenim és que no continue governant qui ens ha dut a l'actual situació de crisi no sols econòmica, sinó també moral. Podríem trobar-nos que hem d'escollir entre Guatemala i Guatepeor, però pense que les coses es veuran molt més clares després del 24.

—Vostè té clar que no hi haurà un Tamayo o un Sáez, a Podem? Cap possible trànsfuga?

—Estic satisfet de la gent triada.

—El número 4 a les Corts per Alacant, Julio Alejandro Vicente Mateo, milita al PP.

—Sí, i no ho entenc, perquè ja fa temps que treballa a la PAH, semblava una persona molt implicada. M'he quedat glaçat... Una doble militància com aquesta no és possible. Espere que resolga la seua situació en els pròxims dies.

Víctor Maceda